

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2530). บทเรียนโปรแกรม. เชียงใหม่: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุรเวชญ์. (2533). การประเมินในชั้นเรียน ฉบับพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช.
- กำพล คำรงค์วงศ์. (2528). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัยในวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากวิธีใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2 วิธี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- เกียรติสุดา สุขเวทย์เวहन. (2539). เอกสารประกอบการสอนวิชาวิจัยการศึกษา กระบวนวิชา 055770 การหาคุณภาพเครื่องมือ. เชียงใหม่: ภาควิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขจร เสวี. (2532). การศึกษาแนวการจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสงเคราะห์ที่พึงประสงค์ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชาญชัย ศรีไสยเพชร. (2525). ทักษะและเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- ดวงเดือน อ่อนน่วม. (2533). การสอนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถนอมพร ดันพิพัฒน์. (2539). คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. วารสารครุศาสตร์, 24(3), 1-11.
- ทักษิณา สวานานนท์. (2530). คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของคุรุสภา.
- นัทธีรัตน์ วุฒิเจริญ. (2538). ผลการเรียนจากการเรียนแบบร่วมมือกันโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นัยนา ถิ่นธรรม. (2535). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนตามคู่มือครู ของ สสวท. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- นุจรี สุทธิสุทธิ. (2541). การสร้างชุดทดสอบแบบเทเลอร์และดำเนินการสอบโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บรรเทา จันทร์มณี. (2538). เปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการทดลองสามแบบ ในการเรียนซ่อมเสริมด้วยบทเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบคู่กับแบบรายบุคคล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- บุญทัน อยู่บุญชม. (2529). พฤติกรรมการณ์การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2534). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามเจริญพานิชย์.
- บุรณะ สมชัย. (2538). การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- บันลือ พฤษะวัน. (2525). การประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ม.ป.ท.
- ประจักษ์ สุดประเสริฐ. (2540). เอกสารประกอบการบรรยายวิชา 059796. วิธีดำเนินการวิจัยสำหรับสาขาคณิตศาสตร์ทางการศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประหยัด จิระวรพงศ์. (2530). หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: บุรพาสาส์น
- พรทิพย์ สุนทรนันท์. (2534). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับวิธีสอนปกติ เรื่อง อาหารและโภชนาการ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- พวงเพชร วัชรรัตนพงศ์. (2536). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนตามคู่มือของ สสวท. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูริย์ นพกาศ. (2535). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2527). ไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- มะลิ จุลวงษ์. (2530). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ซ่อมเสริมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- มานะ ออพานิชกิจ. (2530). ผลการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการเรียนแบบรายบุคคลและการเรียนแบบกลุ่ม โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ยี่น ภู่วรรณ. (2529). การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน. รายงานการสัมมนาเรื่อง การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนและการบริหาร ระหว่างวันที่ 19-21 มีนาคม. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- _____. (2531). การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนการสอน ใน สุพิทย์ กาญจนพันธ์ (บรรณาธิการ), โสตทัศนศึกษา (หน้า 351 - 360). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก. (2539). สารสนเทศ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก. ตาก: ม.ป.ท.
- ลือชา สร้อยพาน. (2525). “จุดประสงค์การสอนซ่อมเสริม” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วารินทร์ รัชมีพรหม. (2531). สื่อการสอนเทคโนโลยีทางการศึกษาและการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

- วิเชียร เกตุสิงห์. (2531). การจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มด้อยโอกาส. วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 22(5), 7-17
- วีระ ไทยพานิช. (2528). บทบาทและปัญหาของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. รายงานการสัมมนา เรื่อง บทบาทของเทคโนโลยีขั้นสูงต่อการพัฒนาการศึกษาในอนาคต ระหว่างวันที่ 18-19 กันยายน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. (2525). การสอนซ่อมเสริม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมควร ศรีภูสิตโต. (2538). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมวิชา วงจรไฟฟ้ากระแสตรงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายบุคคลและแบบร่วมมือ. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- สุข เศษชัย และคณะ. (2525). องค์ประกอบทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วารสารการวิจัยทางการศึกษา, 12(4), 30-35.
- สุวรรณ เจริญยิ่ง. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมวิชาฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่แนวโค้งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนแบบปกติ. ปรินญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัญชติ แจ่มเจริญ, จินตนา สุขมาก และสุกัญญา ธารีวรรณ. (2526). หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ (ระบบขุดการสอน). (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เฉลิมชัยการพิมพ์.
- อชยา ภูมิ. (2538). ผลของคอมพิวเตอร์เพื่อการช่วยสอนซ่อมเสริมที่มีต่อการเรียนคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.

ภาษาอังกฤษ

Hooper, S., Temiyakarn, C., & Williams, M. D. (1993). The effects of cooperative learning and learner control on high-and average-ability students. Educational Technology Research and Development, 4(12), 5-18.

Seels, B., & Glasgow, Z. (1991). Exercises in Instructional Design. n.p.: Merrill publishing Company.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University